

ת"פ 25582/06/20 - מדינת ישראל נגד הלל כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 25582-06-20 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הלל כהן

הנאשם

ב"כ המאשימה: מר אמיר קסנטיני, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד דן גרינברג

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות ידיעה כוזבת על עבירה מסוג פשע ונהיגה בזמן פסילה.

ביום 5.9.18 הנאשם נפסל לנהיגה בפסילה מנהלית למשך 60 ימים, עד ליום 3.11.18.

ביום 2.10.18 בשעה 17:23 נהג הנאשם ברכבו מסוג יונדאי.

ביום 4.10.18 הגיע הנאשם לתחנת המשטרה "לב- הבירה" ודיווח בכזב כי הרכב נגנב שבועיים קודם לכן, בודעו כי הדיווח כוזב.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני שבמסגרתו הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן והורשע. הוסכם כי יוכן בעניינו של הנאשם תסקיר שירות מבחן. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן מיום 31.8.21 מלמד כי הנאשם כבן 23 נשוי ואב לילד, אינו עובד ונסמך על קצבת הבטחת הכנסה מהמוסד לביטוח לאומי.

הנאשם חווה ילדות מורכבת בשל היחסים בתוך המשפחה ואורח החיים שקיים כל אחד מהוריו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. שירת שירות מלא בצה"ל, בגדוד "נצח יהודה" ותוך כדי השירות הצבאי

התחתן עם אשתו. בתום השירות הצבאי הוא השתלב בקורס מנהלי עבודה באתרי בנייה, שאותו הוא עתיד לסיים בקרוב, ועבד בשיפוצים באופן מזדמן.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה. אין לו הרשעות פליליות קודמות אך לחובתו מספר הרשעות בעבירות תעבורה, שבגין נידון, בין היתר, לעונשי פסילה, מאסר מותנה, התחייבות להימנע מעבירה, קנס ושירות לתועלת הציבור.

הנאשם לקח אחריות חלקית בלבד על העבירות הנוכחיות, אך שירות המבחן התרשם כי הוא מכיר בחומרת מעשיו ומביע חרטה על ביצועם. הנאשם יחס את ביצוע העבירות לחוויית דחק כלכלי שחוזה באותה העת. להערכת שירות המבחן, חוסר היציבות המשפחתית שחוזה הנאשם לאורך שנות ילדותו נמצא ברקע לטשטוש גבולות פנימיים אצלו.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית.

שירות המבחן סיכם התרשמות שלפיה לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, כי הוא מגלה יכולת לתפקוד תקין ובעל מוטיבציה ורצון לקדם את עצמו באופן לגיטימי וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע. עם זאת צוין, כי קיימת אצלו נטייה לטשטוש המניעים העמוקים שבבסיס העבירה, כי קיים קושי מסוים בוויסות עצמי והוא מאופיין בבשלות אישיותית ורגשית חלקית ובנטייה לפעול באופן אימפולסיבי ולא שקול.

בשל גילו הצעיר והרצון למנוע מהנאשם חשיפה לדפוסים שוליים שירות המבחן המליץ להימנע מלגזור עליו עונש מאסר, ולו בעבודות שירות והמליץ לגזור עליו 180 שעות שירות לתועלת הציבור.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשנים-עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור עליו שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. המאשימה הדגישה בטיעוניה את עזות המצב שבה בוצעו העבירות, את הסכנות הטמונות בהן, את עברו התעבורתי של הנאשם והקושי שלו לקבל אחריות מלאה על מעשיו. המאשימה הפנתה לפסיקה, ואולם הפסיקה שהובאה מתייחסת למעשים שונים וחמורים יותר מאלו שביצע הנאשם ועל כן אינה רלבנטית.

5. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, טען כי מרבית העבר התעבורתי שלו מתייחס לתקופה שבה היה קטין, וכי העבירות שביצע כבגיר בוצעו בסמיכות זמנים זו לזו וגם לעבירות הנוכחיות, על רקע מורכבות נסיבות חייו של הנאשם, זמן קצר לאחר שהפך לבגיר. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו של הנאשם, נטילת האחריות על המעשים, היותו בעל משפחה שעליו לפרנסה ואת שאיפותיו לקיים אורח חיים נורמטיבי, המוצאת ביטוי בלימודים ועבודה. בהקשר זה נטען כי כעת הנאשם אינו עובד בעבודה מסודרת, בשל כך שסיים לרצות לא מכבר עונש מאסר בעבודות שירות שהוטל עליו בתיק אחר.

עוד נטען כי העבירה של ידיעות כוזבות היא מן הסוג שאכיפתו מתמצית, לא פעם, בדרך של הסדר מותנה, וכי העבירה של נהיגה בזמן פסילה מנהלית היא עבירה קלה בהשוואה לנהיגה בזמן פסילה שיפוטית. לפיכך, טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם את העבירות במקרה דנן הוא בין מאסר מותנה וקנס למספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

ההגנה הגישה תעודות ומסמכים המלמדים על שירותו הצבאי של הנאשם, לימודיו ועבודתו בעבר.

6. הנאשם בדברו האחרון תיאר כי בתקופת ביצוע העבירות עמד להינשא ונזקק לכסף, ומשעה שלא יכול היה למכור את רכבו בישראל, בשל קיומם של עיקולים שהוטלו על ידי ההוצאה לפועל, ניסה להעבירו לשטחי הרשות הפלשתינית כדי למכור אותו שם ולהרוויח מעט כסף. הנאשם הביע צער על מעשיו.

7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות לערוך חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת מיום 24.11.21 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

8. מתוך האופן שבו נערך כתב האישום, ניתן היה לסבור שעבירת הידיעות הכוזבות נועדה למנוע את גילוייה ואכיפתה של עבירת הנהיגה בזמן פסילה, ואולם מתוך דבריו של הנאשם לעונש התברר כי המניע המרכזי שלו בביצוע עבירת הידיעות הכוזבות היה ניסיון להבריא רכוש מפני נוסיו. עם זאת, שני הצדדים התייחסו אל שתי העבירות שביצע הנאשם כאל אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ובשל סמיכות הזמנים, אתיחס גם אני אל שתי העבירות כאל אירוע עברייני אחד.

9. הערכים המוגנים באמצעות עבירת הנהיגה בזמן פסילה הם ביטחון הציבור וביטחונם של משתמשי הדרך, והגנה עליהם מפני מי שנהיגו מסוכנת, ואשר בשל הסכנה הנשקפת ממנו נמצא על ידי הגורם המוסמך כי אינו ראוי לעשות שימוש ברכב.

עבירת הידיעות הכוזבות נועדה להגן על שלטון החוק, הסדר הציבורי ועל יכולתם של גורמי האכיפה לבצע את תפקידם ללא הפרעה, על בסיס תשתית עובדתית מהימנה ובדרך של השקעת משאבים ציבוריים בחקירת פשעים ועבירות אמיתיים.

10. הן עבירת הנהיגה בזמן פסילה, הן מסירת הידיעות הכוזבות למשטרה הם מעשים שתוכננו מראש על ידי הנאשם, הגם שאינם מאופיינים בתחכום רב.

11. הסכנה העלולה להיגרם כתוצאה מנהיגה ברכב על ידי מי שפסול מלנהוג היא משמעותית ועלולה לגבות מחיר של פגיעות בגוף ואף בנפש.

אמת, במקרה דנן מדובר בנהיגה בזמן פסילה מנהלית (ולא שיפוטית) של מי שהחזיק רישיון נהיגה וקיבל הכשרה לנהיגה, אך עיון בגיליון הרישום התעבורתי של הנאשם מלמד כי הפסילה המנהלית הוטלה עליו בשל נהיגה מסכנת חיים - עקיפה לפני מעבר חצייה, סיכון הולך רגל, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש, ועל כן הסיכון שנשקף מהנאשם בעת ביצוע העבירה הוא רב.

למרבה המזל, במקרה דנן, הנאשם לא פגע באיש והסכנה הגלומה במעשיו לא התממשה.

12. הנזק האפשרי הטמון במסירת ידיעות כוזבות על אודות ביצוע עבירה הוא הפעלתן לשווא של רשויות האכיפה, באופן הגורם בזבוז זמן ומשאבים כספיים של רשויות אלה, על חשבון חקירת אירועים אחרים. היבט של חומרה נובע מהעובדה כי מדובר בידיעה כוזבת על גניבת רכב, עבירה שהיא בבחינת "מכת מדינה" אשר כידוע, משטרת ישראל משקיעה משאבים רבים באכיפתה ובמניעתה.

13. עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירת נהיגה בזמן פסילה הוטלו עונשים שכללו, לעיתים קרובות, מאסר בפועל או בעבודות שירות, מתוך העניין הציבורי הגדול שיש בהרתעת הרבים מפני מעשים מסכני חיים אלה, וכפי שנכתב בפסק דינו של כב' השופט מהנא בת"א (תעבורה י-ם) 8063-07-13 **מדינת ישראל נ' זאדה** (פורסם בנבו 31.12.13) שאליו הפנתה ההגנה:

"... העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל."

וראו גם רע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.12.13); עפ"ת (חי') 61447-06-21 **מדינת ישראל נ' ג'ראחי** (פורסם בנבו 21.7.21), הפסיקה העניפה הנזכרת שם והחלטת בית המשפט העליון בבקשת רשות הערעור עליו, רע"פ 5697/21 **ג'ראחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.8.21).

14. אשר לעבירת ידיעות כוזבות (בדרך כלל במטרה לקבל במרמה כספי ביטוח, מניע שאינו שונה במידה רבה מהמניע של הנאשם בביצוע העבירה במקרה דנן) נגזרו עונשים במנעד רחב, החל ממאסר על תנאי עבור דרך שירות לתועלת הציבור ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ראו למשל רע"פ 1409/19 **אסרף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.2.19); רע"פ 8108/09 **ביבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.11.09); רע"פ 4753/16 **זייד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.6.16); רע"פ 3561/06 **זילברמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.9.06); רע"פ 935/06 **מנסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.5.06); רע"פ 4117/05 **מיכאלוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.5.05); רע"פ 1286/05 **זועבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.3.05); ע"פ (י-ם) 46051-03-14 **אברהמי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 1.9.14); ת"פ (י-ם) 14670-06-16 **מדינת ישראל נ' עותומאן ואח'** (5.7.18); ת"פ (ראשל"צ) 6543-10-14 **מדינת ישראל נ' חפיף** (פורסם בנבו 7.5.15); ת"פ (אשקלון) 39937-09-14 **מדינת ישראל נ' יחיאל** (פורסם בנבו 28.10.16).

15. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מספר חודשי מאסר בפועל לעשרה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

העונש המתאים לנאשם

16. שקלתי לזכות הנאשם את גילו הצעיר והעדרן של הרשעות פליליות קודמות. עם זאת, חרף גילו הצעיר והתקופה הקצרה, יחסית, שבה מחזיק הנאשם ברישיון נהיגה, לחובתו עבר תעבורתי מכביד, הכולל שמונה רישומים קודמים בעבירות רבות שאינן בעלות אופי "טכני" בלבד, ובהן גם גרימת תאונה ושלושה מקרים נוספים שבהם נהג הנאשם

ללא רישיון נהיגה או בזמן פסילה, שאחד מהם אירע ימים ספורים לאחר ביצוע העבירה בתיק הנוכחי.

בנוסף, עונש של שירות לתועלת הציבור שהוטל על הנאשם בעבר בגין נהיגה ללא רישיון לא סייע למנוע ממנו מלשוב ולבצע את העבירות.

דברים אלה מלמדים על היעדר מורא של הנאשם מפני רשויות החוק ועל כישלון ההרתעה של הענישה שהוטלה, והם מחייבים מתן משקל של ממש לשיקולי הרתעה אישית, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

לצד זאת שקלתי את העובדה כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היא בגין עבירות שבוצעו בשלהי 2018, המלמדת על התמתנות מסוימת בהתנהלותו של הנאשם.

17. בהרתעה אישית אין די. נהיגה ללא רישיון או בזמן פסילה היא, לדאבון הלב, תופעה שכיחה מאד. עובדה זו, לצד היקף התנועה בכבישי ישראל ומכת תאונות הדרכים מעצימים עד מאד את הסכנה הנשקפת מפני נהגים הנוהגים ללא רישיון או בזמן פסילה, והיא מחייבת מתן משקל משמעותי גם לשיקולי הרתעת הרבים.

18. אני מתקשה לקבל את הטענה כי העובדה שהנאשם ביצע עבירה דומה נוספת ימים ספורים לאחר העבירה בתיק הנוכחי, הופכת את שתיהן ל"אירוע אחד" ומצדיקה התחשבות בעונש שנגזר על הנאשם בתיק האחר. ראשית, הנאשם בחר שלא לצרף את התיקים, ועל כן עליו לתת את הדין על כל אחת מהעבירות בנפרד. שנית, זוהי העיקר-העובדה שהנאשם שב לנהוג בזמן פסילה ימים ספורים לאחר שביצע את העבירה בתיק הנוכחי מלמדת על מידת התעוזה שבה בוצעה העבירה ועל עומק הזלזול שלו בחוק ובגורמי אכיפתו, ואלה אינם מצדיקים הקלה עמו.

19. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו והצער שהביע על מעשיו, שהיה בהם כדי לחסוך זמן שיפוטי, והם מגלמים מידה מסוימת של קבלת אחריות על המעשים. לצד זאת שקלתי את התייחסותו המצמצמת בפני שירות המבחן והקושי שלו לקבל אחריות מלאה על העבירות.

20. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא אדם המשתדל לקיים אורח חיים תקין, לעבוד וללמוד ועל כן המליץ להימנע מהטלת ענישה הכוללת רכיב של מאסר ולו בעבודות שירות. ואכן, התעודות והמסמכים שהוצגו מטעם ההגנה מלמדים על כך שהנאשם שירת שירות מלא בצבא, לומד בהכשרות מקצועיות, ושואף להתקדם בחייו.

עם זאת, שירות המבחן, על פי תפקידו וסמכויותיו, שוקל, בעיקר, שיקולים הנוגעים לשיקומו של הנאשם, בעוד שעל בית המשפט לשקול את כלל שיקולי הענישה, ובהם גם הרתעה אישית וכללית, שהם שיקולים הכרחיים ובעלי משקל לא מבוטל במקרה דנן.

בנוסף, הגם ששירות המבחן מצא אצל הנאשם קווי אישיות המחייבים עבודה טיפולית, הנאשם שלל נזקקות טיפולית ולא נטל חלק בתכנית שיקום כלשהי. ממילא אין הצדקה לחרוג בעניינו לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

21. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו

התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם.

22. במקרה דנן ראוי היה לגזור על הנאשם גם עונשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. לא זו בלבד שהמאשימה לא ביקשה לגזור רכיבים אלה, אלא שהיא אף נמנעה מלבקש ולהפעיל עונש פסילה על תנאי שנגזר על הנאשם בפסק הדין המצוין בפריט 6 לגיליון הרישום התעבורתי, ושהוא לכאורה, בר הפעלה כעת. מובן כי משלא הוגש לי גזר הדין לא אוכל להורות על הפעלת הענישה המותנית, ואף אמנע מלגזור על הנאשם עונש שלא התבקש על ידי המאשימה.

23. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 60 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 15.1.22 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור אחת העבירות שבהן הורשע.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.22.

24. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

25. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ב, 05 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים.